

ται λόγος δι' έτερον τινα ταξειδιώτην, "Αγγλον τήν καταγωγήν, όστις εξηφανίσθη επί της στο αυτό μέρος, περί εξαιτίας. "Εξ άλλου, μιά δωδεκαετής κορσική, κόρη ποιμένου; της περιφέρειάς, άνέφερε εις τους γονείς της δι, είδε, τήν 26 τρέχοντος, περί τό έσπέρας, τήν σύζυγον του ύπόπτου ξενοδόχου βαστάζουσαν δέμα ει κλινοσκεπαζώταιον φερόντων μεγάλως κηλίδας αίματος, όπερ έβρισκον εντός παρακειμένου έλους, εύρισκομένου εις τό πυκνότερον μέρος του όίσουσις.

Δέν μορσάω τότε νά κρατηθώ. Μέσα μου, μιά μυστηριώδης φωνή μουλάει πώς έκείνη πού νεύρηθηκα πρό τριών χρόνων στο πανδοχείο είχαν κομβεί σώμασι στην παρωσιότητα. Μία άκαταθέσιμη έπιθυμία νά τιμωρήσω τους ένόχους μ'έπισσε, κι' άποράσισα άμέσως νά πάω έκει. Καί πήγα. Με μεγάλη μου χαρά, έμαθα όταν έφτασα πώς ό άνακριτής ήταν ένας πολίος μου γνώριμος και φίλος. Έτυχε νά φτάσω στο γραφείο του τήν ήμερα άκριβώς πού έπρόκειτο νά εξετασθή ή γυναίκα του ξενοδόχου. Καί τόν παρακάλεσα νά μου επιτρέψη νά είμαι κι' έγώ παρών τήν ώρα πού θά κατέθετε...

Ο φίλος μου εξεπλάγη με τήν έπιθυμία μου, δέν έφερε όμως καμιά αντίρρηση, κι' έτσι έμεινα έκει. "Όταν τήν έφεραν μέσα, είδα ότι ή γυναίκα δέν με γνώρισε. Ούτε καν έδωσε κομβεί σημασία στην παρωσιότητα. Μία άκαταθέσιμη, ή ξενοδόχος ειπε δι, πράγματι, ένας ταξειδιώτης, πού κά ιδιαιτέρως του χαρακτηριστικά έμοιαζαν μ' αυτόν που έλεγαν πώς; ειχε ό εξαφανισθείς δικηγόρος Βίκτωρ Άρνώ, ειχε έρθει τό βράδυ στις 24 Δεκεμβρίου στο πανδοχείο τους. Δέν ειχε μείνει όμως; τή νύχτα έκει. Άλλοι, προσέθεσε ή ξενοδόχος, τό πανδοχείο δέν έχει παρά δύο μονάχα δωμάτια ύπνου. Καί στις δύο αυτές κάμφορες είχαν κοιμηθή αυτή τή νύχτα δύο έυλοκόποι, πού είχαν έρθη κι' αυτοί ως μάρτυρες και τό είχαν έπιβεβαιώσει κι' οι ίδιοι αυτόν...

Στό σημείο αυτό τή δέικομα άπότομα και ρώτησα : — Κι' ή άλλη κάμορα, πάνω από τό σταύλο ; — Η γυναίκα ταράχτηκε. Με κύτταξε, και κατάλαβα τότε πώς; με γνώρισε άμέσως. — Στην άλλη... τραύλισε χλωμάζοντας ή γυναίκα, κοιμώμουν γώ με τόν άντρα μου... — "Όχι ! τή δέικομα πάλι. Στην κάμορα αυτή, δέν κοιμηθήκατε τή βραδυά εκείνη έσως; Στην κάμορα αυτή, βάλτατε νά κοιμηθώ ή ό δικηγόρος Βίκτωρ Άρνώ ! Καί τόν έσοκοτώσατε γιά νά τόν ληστήσετε !

Κι' με μιά άπόλυτη πεποίθηση, εξακολούθησα : — Άρα προχώρησε ή νύχτα, μπήκατε μέσα, ό άντρας σου μπροστά, έσυ πίσω, από τή μικρή πορτούλα. Έσυ κρατούσες ένα φανάρι, και σκεπάζες τό φως με τό χέρι σου, γιά νά μήν έσπληνησώ ό άνθρώπος; πού κοιμότανε. Ο άντρας σου κρατούσε ένα μαζού μαχαίρι. Ένώ στεκόσασα σύ στο κατέβη, αυτός πήγε και σκότωσε τόν κοιμώμενον, κι' έπειτα σήδανε νόημα νά πάς κοντά...

Δηγηθήκα δηλαδή τό τρομαχτικό μου όνειρο τής βραδυά εκείνης; Ο φίλος μου μ' άκούσε καιάλλήλως... Η γυναίκα έερεμ. Με όρδηναιτα μάτια, μ' άνοιχό τό στόμα, με κύτταξε σαν άσπασβολομένη. Δέν έφερε καμιά αντίρρηση, δέν μορσάε ν' άφρώσθω λέει.

— Ναι, εξηκολούθησα έγώ. Πήρατε έπειτα τό πτώμα—ό άντρας σου τώπιασε άπ' τους ώμους, έσύ άπ' τά πόδια, — τό σημάδεψατε, και τό κατεβάζατε άπ' τήν ίδια άκάλτα ποίτατε άνεβείτε. Σ' αυτό τό μεταξύ, έδωσατε στον άντρα σου τό φανάρι, κι' αυτός τό βαστούσε με τά δόντια του...

Τότε πειρά, ή γυναίκα, χλωμή σαν τή κερι, τρέμοντας από πάνω ως κάτω, άνίκανη πειρά νά ύποκριθώ. έτραύλισε : — Τά είδατε λοιπόν όλα ;

Δέν ειπε τίποτ' άλλο. — Όταν λίγη ώρα άργότερα, ό φίλος μου άνέκρινε τόν ξενοδόχο, και τού τ' άνέφερε όλα αυτά, νόμισα πώς τόν ειχε προδώσει ή γυναίκα του. Πρόφερε μιά φρικτή βλαστήμια, κι' ειπε τριζόντας τά δόντια : — Ά, θά μου τό πληρώσω αυτό...

Στό σταύλο του πανδοχείου, όπου έγινε τήν άλλη μέρα έρευνα κάτω άπόνα μεγάλο σωρό κοριάζ, βρέθηκε τόν πτώμα του δυστυχημένου δικηγόρου, με πέντε τραύματα σιέλτους στην καρδιά... Καί δίπλα του, κόκκιλα ανθρώπου, πού πολύ πιθανόν ν' άνήκαν στον Άγγλο, πούχε εξαφανιστεί κι' αυτός έτσι μυστηριωδώς και άνεξηγήτα έξη χρόνια προητέρα...

Μετρφ. Σταδ.

Η ΣΟΦΙΑ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

ΑΡΑΒΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Έκεινος πού δέν έχει ύπομονή ν' άκούσθω ένα λόγο, θά βρεθώ πολύ γρήγορα, στη δυσάρεστη θέση ν' άκούσθω πολλά λόγια.

Η δυσκολίες περνούν μόνον με τήν ύπομονή. Πολύ σπάνια ένας ύπομονητικός άνθρωπος δέν πιτυχαίνει έκεινο πού ζητάει.

Ένας άνθρωπος πού εύχαριστιέται με τό λίγο εινε βασιλιάς στη ζωή του.

Άν δέν μορσάει νά έχθρ έκεινο πού έπιθυμεις, μείνε εύχαριστημένος με έκείνο όπου έχεις.

ΜΙΚΡΑ - ΜΙΚΡΑ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

(Άπό τά σατυρικά φύλλα όλου του κόσμου)

Γίνεσαι ή δίκη ενός κибηλοποιού και εξετάζεται ως μάρτυς ένας φτωχός λόγιος.

— Γνωρίζετε τόν κατηγορούμενον πού έπλαστογράφησε τά χιλιόφραγκα ; τόν ρωτούν.

— Τόν κατηγορούμενον τόν γνωρίζω, τά... χιλιόφραγκα όμως δέν τά έγνώρισα ποτέ μου, κύριε πρόεδρε !...

***

— Χλωροφορμίζετε τους πελάτας σας, πριν νά τους βγάλετε τά δόντια :

Ο ίδιονοιατρός :

— "Όχι...χάνουν μόνοι τους τας αισθήσεις τους !..

***

Η κυρία (συλλαμβάνουσα τήν νέαν ύπερτίραν διαβάζουσαν:)

— Άλλά, Μαρία, δέν μπορείς νά διαβάζεις και νά προσέχης συγχρόνως τό παιδί.

— Μη σέ νοιάζει, κυρία. Το παιδί δέν μ' ένοχλεί διόλου !

***

Νεωτεριστικό τέλος γιά παραμύθι :

— «...Τότε έδωσαν ό Βασίλης στον πρίγκηπα τήν πριγκήπισσα και ό γάμος έγινε στο παλάτι με πομπή και μεγαλοπρέπεια. Καί άν δέν απέθαναν, ζούν ακόμη σήμερα—άλλά κατά πάσαν πιθανότητα, χωρισμένοι !...»

***

Έκείνη—Μπορώ νά βασισθώ στη μυστικότητα σας ;

Έκεινος—Έννοια σας. Έγώ είμαι τάφος. Τάχα ψήσι με τή φίλη σας, τή Βέρθα, και κανείς δέν έμαθε ποτέ τίποτε.

***

Η Μία:—Ο άνδρας μου τρελαίνεται γιά τή μουσική. Όταν θέλω κάτι άπ' αυτόν, τού παίζω ένα κομμάτι πού άγαπάει και έχω άμέσως τό ποθούμενον.

Η Άλλη:—Ο δικός μου εινε πού πολύ εύαίσθητος. Άρκει νά πάω νά καθήσω στο πιάνο και...με ρωτάει άμέσως τι θέλω νά μου έπαιπά.

***

Σε μιά κοσμοπλημίμα, μέσα στο τραμ:

— "Όχι ! Δημητρώ ! Μ' έσώμψης κάποιος !..

— Βρε, τόν κακομοίρη !

— !!! !

***

Η μοντέρνα ύπερτίρα:

—"Όστε Μαρία, σέ έπισκέπτεται ένας λοχίας

στην κουζίνα ;

— Με συγχωρείτε, κυρία, στο...σαλόνι θέλετε νά πητε...

***

— Αυτό τό ψάρι πού μου έσεβήσατε δέν μπορώ νά τό φάω. Καλέστε τόν διευθυντή του έστιατοριου.

— Περαιτόν, κύριε. Ούς αυτός δέν θά...δεχθώ νά τό φάμ.

***

Μεταξύ μαθητών :

— Τι κρίμα πού ό Μέγας Άλέξανδρος δέν γεννήθηκε στη Σάπριη !

— Μήπως εισαι από τή Σάπριη ;

— "Όχι, άλλα τόν έβραση μου έγραψα δι, γεννήθηκε έκει.

***

Μεταξύ σωφέρ :

— Έγώ πού με βλέπεις, έκαμα δύο μήνες στη φυλακή, επειδή...δέν άνέπτυξα πολλή ταχύτητα.

— Θέλεις νά πής, επειδή άνέπτυξες πολλή ταχύτητα.

— "Όχι. Είχα κλέψει ένα αυτοκίνητο και δέν έπρόφτασα νά φύγω !

***

— Δεσποινίς, μου επιτρέπετε νά σας προσφέρω τόν βραχιόνά μου;

— Λυοπίμα, άλλα θά πάρω τόν βραχιόνα μόνον έκείνου πού θά μου προσφέρη και τήν χείρα του !..

***

Μεταξύ δασκάλων :

— Η σουηδική γυμναστική εινε άπαραίτητη γιά τή διατήρηση τής ύγείας μας.

— Και όμως οι πρόγονοί μας δέν τήν έγνώριζαν τή γυμναστική αυτή.

— Γι' αυτό άκριβώς πέθαναν όλοι !

***

Η κυρία μπαίνει τό μεσημέρι στην κουζίνα και βλέπει τήν ύπερτίρα τής νά πλένη τά πόδια της.

— Τι σού ήρθε νά πλύνεις μεσημεριανά τα πόδια σου ;

— Κυρία, θά πιάω σήμερα...νά φωτογραφιστώ !

***

Μεταξύ προκοιθητών :

— Τι πρόδοος ! Έχομαι πυρετίδα άκαπνο και άφλογο, σμάμα χωρίς έλγα, τηλεγράφο χωρίς σύμα...Τι άλλο θέλουμε γιά νά ειμαστε εύχαριστημένοι ;

— Προίκα...χωρίς σύζυγο !..

Ο Κατεφυγμένος

